

Publicerad 2017-05-21 15:34 av Missbruksbarn

du finns i dig själv när ni tagit farväl

du finns

i dig själv

när ni tagit farväl

och vaknade

själv

med hatten i hand

allt du har sett

du grymt

slår ihjäl

och kastar ditt liv

när ni

kommer

i land

du säger farväl

till balkongens fasader

när tåget fastnar

med rälsen i saven

då förgängligheten

göms i mörka spiraler

så gömmer sig ekot

i de stormande haven

du glömmer

att blunda

när känslan

är slut

de överväldigar dig

med okända luftslott

förbannad vare allt,

bara sakna

och njut

för du har vunnit

och förlorat

din lott

varför rinner det

vatten

längst sargade ben

när Andromeda somnar

och glömmer

sitt sken?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Missbruksbarn med Poeter.se id #87339 innehar upphovsrätten